

משרד התעשייה, המסחר והתעסוקה
מנהלת אורות לתעסוקה

ט"ז בכסלו תשס"ח
26.11.2007
2007-0127-3749

לכבוד
החברות המפעילות

שלום רב,

הגדון: אישור תעודות מחלה בזמן שהות בחו"ל

מצ"ב פסיקת בית הדין לעבודה בעניין אישור תעודות מחלה בזמן שהות בחו"ל.

בפסק הדין נקבע כי מי שטס לחו"ל בתקופת מחלה דינו כדין מי שיכול היה לקיים מבחן תעסוקה, לפיכך, בזמנים אלו, אם קיימת בהם תכנית אישית, יש לרשום היעדרות לא מאושרת.

בברכה,

יין גרונס
רון בר-יוסף

ראש המנהלה (בפרעל)

הצתק:

ועדות הערר

עו"ד גלית יעקובוב - יועצת משפטית למנהלה

גב' בתיה כהן - המוסד לביטוח לאומי

עב"ל 1004/01 - פרץ פנחס נ' המוסד לביטוח לאומי . תק-אר 2001(2), 208.

עב"ל 1004/01

פרץ פנחס

נגד

המוסד לביטוח לאומי

בית הדין הארצי לעבודה

[1.5.2001]

השופט הנשיא מ' אדלר
השופט י' פליטמן
השופטת נ' ארד
נציג עובדים ד' פרנקל
נציג מעבידים ה' דודאי

עו"ד לאה רחנברג - בשם המשיב

פ ס ק - ד י ן

השופט י' פליטמן

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי בבאר שבע (ב"ל 1417/99 השופט א' סופר) לפיו נקבע כי אין המערער זכאי לגמלת הבטחת הכנסה לחודש יוני 1999, כיוון שלא התייצב בשרות התעסוקה כנדרש בסעיף 2(א)(2) לחוק הבטחת הכנסה, התשמ"א 1980 (להלן החוק).

2. על פי עובדות המקרה עליהן אין חולק, היה על המערער להתייצב בשרות התעסוקה ביום 22/06/99. אלא שלטענתו הוא לא התייצב למועד שנקבע בשרות התעסוקה מפאת מיגרנה מחנה סבל במשך שלושה ימים מיום 21/06/99 ועד ליום 23/06/99, על כך הוא המציא אישור מחלה. יחד עם זאת, חרף הסחלה הנסענת, כיוון שחברתו הפגיעה אותו משכשדה לו ביום 20/06/99 כי יטוס ליוון ולא ניתן היה לדחות את המיטה - הוא יצא עימה לטיול לחו"ל, ונעדר מן הארץ מיום 20/06/99 ועד ליום 24/06/99.

3. בפסק דינו דחה בית הדין את תביעת המערער, הן משום אי התייצבותו כנדרש בשרות התעסוקה, והן משום הספק אם המערער היה חולה כלל וגם אם היה חולה, האם לא היה כשיר לעבודה.

4. לאחר בחינת טענות הצדדים ועיון בכל חומר התיק סבורים אנו כי דין הערעור להידחות, בעיקרו של דבר מטעמי פסק דינו של בית הדין האזורי, אולם לא נצא ידי חובה הנמקת הדין מבלי להעיר מספר הערות:

א. מחלה כשלעצמה אינה מקנה זכאות להבטחת הכנסה, בעילה של אי כושר; על פי סעיף 2(א)(1) לחוק, אלא אם כן מדובר במחלה הנמשכת יותר משלושים ימים רצופים [תקנה 1 לתקנות הבטחת הכנסה (כללי הזכאות והודאות הביצוע) התשמ"ב 1982].

ב. מחלה המונעת בעד החייב במבחן התעסוקה מלהתייצב בשרות לא תביא לשלילת זכאותו לגמלת הבטחת הכנסה מן הטעם של אי התייצבות כנדרש בשרות התעסוקה.

ג. בנסיבות המקרה שלפנינו, אף אם לא נטיל ספק במחלת המערער, אין ספק כי מחלתו לא מנעה בעוד מלהתייצב בשרות התעסוקה ביום 22/06/99. כשם שהוא נסע לשדה התעופה על מנת לטוס לבילוי בחו"ל לארבעה ימים. עם כל הטרחה הכרוכה בדבר, כך הוא יכול היה לנסוע במקום זאת ולהתייצב למועד בשרות התעסוקה.

ד. משהמערער העדיף את הבילוי בחו"ל על פני התייצבות בשרות התעסוקה, על פי תכלית הדין אין לראותו כמי שהתייצב כנדרש בשרות התעסוקה וכמי שמוכן היה לעבוד בעבודה מתאימה אשר תוצע לו.

P

5. סוף דבר -

א. דין הערעור להידחות, ואין המערער זכאי לגימלת הבטחת הכנסה לחודש 06/99.

ב. ככל שלא שולמה לו אותה גימלה בדין היא לא שולמה. ככל ששולמה אותה גימלה - רשאי המוסד לקחת מגימלה אחרת המשולמת לו, על פי הוראות הדין וכללי מדיניות המוסד לענין זה.

ג. אין צו להוצאות.

ניתן היום ה' באייר, תשס"א (1 במאי 2001) בהעדר הצדדים.